

Déu, Pare d'infinita misericòrdia

Xavier Echevarría, 'Itinerarios de vida cristiana', Editorial Planeta, 2001. (Cap. 1). El Prelat de l'Opus Dei reflexiona sobre la filiació divina.

09/03/2006

Fills de Déu. Això som, i així ho proclama l'Evangelí, encara que desgraciadament no poques persones ho ignoren. La filiació divina, la crida de Déu a ser fills seus en Jesucrist és un tresor que no té comparació, per la seva riquesa, amb el bé més preuat

de la terra. Si els homes fossin conscients d'aquesta realitat, el nostre món seria molt diferent: seria un món sense odis ni discriminacions; desapareixerien les murmuracions i les calúmnies, i s'obriria pas la veritat senzilla i clara; no cabrien els abusos ni manipulacions i creixeria la solidaritat, perquè saber-se fills de Déu Pare té com a conseqüència immediata la fraternitat. (...)

Déu és Pare: ens comunica la vida, s'ocupa amb un afecte infinit de tot el que fa referència a les nostres vides, té cura en cada moment de nosaltres, ens segueix dia a dia amb una providència, els camins de la qual de vegades es mantenen ocults, fins i tot incomprensibles per a nosaltres, però en la que ens hem de recolzar i confiar sempre. Sostinguda per aquesta llum, la vida ordinària, la nostra vida d'homes i dones corrents, es revela en el seu autèntic i profund

sentit, plena d'una gran riquesa sobrenatural i humana.

Desapareixen la trivialitat, la monotonia, la consideració de les tasques quotidianes com necessitats inevitables, però rutinàries i sense valor. La vida de família, el tràfec de cada jornada, la feina i les diverses ocupacions se'ns presenten, pel contrari, com un do diví que s'assumeix de bon grat com un servei. Ja no queda espai, doncs, per l'actitud freda i encongida, entre farisaica i puritana, que redueix la religiositat a un mer intentar estar en regla amb un Déu de la severitat. Ni tampoc per la superficialitat o la rutina en el tracte amb Déu.

Per qui interioritza amb profunditat la realitat de la filiació divina, per qui és conscient de la proximitat constant i sol·lícita de Déu, aquest esquema de la religió manca de sentit. La nostra biografia personal

està harmònicament entrellaçada amb la providència amorosa del nostre Pare Déu. En realitat, cap criatura humana al llarg de la història ha caminat sola, perquè Déu ha estat sempre al costat dels seus fills.

Es produeixen certament situacions difícils, que no podem entendre amb la nostra intel·ligència. Però tampoc aleshores podem dubtar de l'amor de Déu; en aquestes circumstàncies, amb la seguretat que dóna la fe, cal mirar a Jesús. Per això Déu va enviar el seu Fill al món, perquè fóssim també nosaltres els seus fills en el Fill; i perquè contemplant-lo coneguéssim la magnitud del seu amor. El Pare manifesta la seva paternitat a través de les paraules i de la vida del seu Fill etern, que entrà a la història humana al assumir la nostra naturalesa. Crist, amb les seves obres i paraules ens

revela al Pare i ens dóna a conèixer
el seu Amor infinit.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/deu-pare-
dinfinita-misericordia/](https://opusdei.org/ca-es/article/deu-pare-dinfinita-misericordia/) (05/03/2026)